

vergadering **C152 – LEE23**

zittingsjaar 2011-2012

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Leefmilieu, Natuur, Ruimtelijke Ordening
en Onroerend Erfgoed

van 29 februari 2012

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Marcel Logist tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de verkoop van militaire domeinen en het onderzoek naar de herbestemming van de gronden - 1020 (2011-2012)	3
Vraag om uitleg van mevrouw Karin Brouwers tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de behandeling van bezwaren in stedenbouwkundige procedures - 1140 (2011-2012)	5
Vraag om uitleg van mevrouw Tine Eerlingen tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over mogelijke maatregelen binnen Ruimtelijke Ordening ter beperking van geluidshinder - 1255 (2011-2012)	7
Vraag om uitleg van de heer Lode Ceysens tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de beroepen door de Vlaamse administratie Ruimtelijke Ordening - 860 (2011-2012)	10

■

Voorzitter: de heer Bart Martens

**Vraag om uitleg van de heer Marcel Logist tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de verkoop van militaire domeinen en het onderzoek naar de herbestemming van de gronden
- 1020 (2011-2012)**

De voorzitter: De heer Logist heeft het woord.

De heer Marcel Logist: Voorzitter, minister, collega's, door het transformatieplan van defensie-minister De Crem worden sommige militaire domeinen, of delen ervan, verlaten door de militairen. Momenteel zijn er een aantal domeinen of delen ervan die, jammer genoeg, verloederen.

Voor een aantal domeinen of deeldomeinen heeft Defensie gevraagd deze over te dragen aan een aankoopcomité met het oog op verkoop. Er werd gevraagd de dossiers op de website van de Administratie Patrimoniumdiensten te plaatsen en een verkoop aan de meestbiedende te organiseren. Sommige van die verkoopdossiers kennen helaas weinig of geen vooruitgang waardoor deze sites verder dreigen te verloederen.

Minister, u ontfermde zich oorspronkelijk over deze dossiers en wou aan verschillende vliegvelden een herbestemming geven, waarvan het hoofdbestanddeel van sportieve aard was.

U hebt een of twee jaar geleden een aanzet gegeven tot een studie betreffende de herbestemming van deze militaire domeinen.

Uiteraard stel ik u deze vraag in het kader van de situatie van het vliegveld van Goetsenhoven. Het vliegveld van Goetsenhoven is een van de oudste militaire vliegvelden van ons land. Door het transformatieplan van minister De Crem zal Goetsenhoven in 2012 worden verlaten door de militairen. Hopelijk volgt minister De Crem zijn uitspraken. De militaire wacht zal hierdoor tot een minimum worden beperkt. Dit zal het vandalisme ontegensprekelijk nog meer in de hand werken. Reeds geruime tijd tracht het ministerie van Financiën over te gaan tot de verkoop van het kazernegedeelte van het militaire domein. Het verkoopdossier kent helaas weinig of geen vooruitgang waardoor deze site verder dreigt te verloederen. Ik zou dit te allen prijze willen vermijden. Het terrein biedt tal van mogelijkheden en een zinvolle invulling is dan ook gewenst.

Minister, u ontfermde zich oorspronkelijk over deze dossiers en wou aan het vliegveld een herbestemming geven, waarvan het hoofdbestanddeel van sportieve aard was, zoals reeds eerder aangehaald.

Minister-president Peeters heeft aan het dossier later een economische herbestemming willen geven. Hij is daar nog altijd mee bezig.

Minister, wie voerde dit onderzoek uit? Was dit een onderzoek van Bloso of was het een onderzoek van het Departement Cultuur, Jeugd, Sport en Media? Dit onderzoek ging over de reconversie/herbestemming van de sites. Wat is de stand van zaken in dit onderzoek? Indien het onderzoek is afgerond, welke zijn dan de resultaten?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Voorzitter, collega's, ik ga uiteraard heel algemeen antwoorden. In 2010 hebben wij aan de Vlaamse Regering al een melding gedaan over de bestemming van de vrijgekomen domeinen. Ik ga niet specifiek in op de situatie waar u het concreet over hebt omdat het in uw oorspronkelijke vraagstelling niet naar voren is gebracht.

Er zijn drie grote categorieën. Er zijn de militaire domeinen die al herbestemd zijn en waarvoor nu geen nieuw initiatief nodig is. Er zijn terreinen waarvoor reeds een concrete beleids optie voor een bestemmingswijziging werd vastgelegd. En er zijn terreinen waarvoor nog een beleidsbeslissing moet worden genomen zowel over de ontwikkelingsmogelijkheden

en de toekomstige bestemming als over het beleidsniveau dat het best geplaatst is om de bestemmingswijziging door te voeren. Het vliegveld waar u het over hebt, behoort tot de derde categorie.

Voor zo'n 30 van de 77 terreinen was, op het ogenblik dat de Federale Regering haar plannen aankondigde, de herbestemming al gebeurd. In 2011 werden bijkomend 4 terreinen herbestemd in een gewestelijk of gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan (RUP). Voor meer dan de helft van de nog niet herbestemde terreinen zijn intussen concrete beleidsbeslissingen genomen over de herbestemming en is in een ruim aantal gevallen de RUP-procedure opgestart of in voorbereiding. Ook dit aantal is gestegen sinds de mededeling in 2010. Voor een tiental terreinen passen de reeds genomen beleidsbeslissingen in de planningsprocessen voor de afbakening van de natuurlijke en agrarische structuur (AGNAS). In de tweede categorie is er dus ook al voor meer dan de helft van de terreinen een beslissing genomen en is de procedure bezig om de herbestemming te realiseren.

Er resten nog een twintigtal terreinen waarvoor nog een beleidsbeslissing moet worden genomen zowel over de ontwikkelingsmogelijkheden en de toekomstige bestemming als over het beleidsniveau dat het best geplaatst is om de bestemmingswijziging door te voeren.

Zoals u weet, heeft er in het verleden overleg plaatsgevonden met de betrokken gemeenten, provincies en de sectoren sport en recreatie, landbouw, economie, en natuur. Op dit overleg is input gegeven over hun verwachtingen en hun inschatting van de potenties van de verschillende locaties. Voor enkele projecten is vastgesteld dat tussen de betrokken actoren een duidelijke consensus over de ontwikkelingsmogelijkheden en over de aanpak bestaat. Voor een tweede groep terreinen, die beperkt zijn in aantal, is gebleken dat nog een doorgedreven onderzoek nodig is vooraleer beslist kan worden over de gebruiksmogelijkheden. Het gaat om terreinen met zeer uiteenlopende ontwikkelingsmogelijkheden. Een van de volgende weken zal ik hierover een voorstel van beslissing voorleggen aan de leden van de Vlaamse Regering. Ik kan hier uiteraard nog niet op vooruitlopen, maar het is duidelijk dat de verschillende terreinen een aanpak op maat vereisen en dat men geen algemeen besluit kan nemen.

We hebben nu een aanpak die we voorstellen bij versnelling van investeringen, waarbij we willen starten met een startbeslissing en dan stappen nemen om de zaak verder te verfijnen en te verenigen, met een actieprogramma en een taakverdeling. We willen ook voor die resterende terreinen op die manier te werk gaan. Zoals reeds eerder gesteld, zijn er voor de verschillende terreinen zeer uiteenlopende ontwikkelingsmogelijkheden waarbij er uiteraard ook opportuniteiten zijn voor onder meer de sport- en de recreatiesector. Aangezien dergelijke startnota's tot stand komen in overleg met de betrokken actoren, zullen we voor de sport- en recreatiesector Bloso en het Departement Cultuur, Jeugd, Sport en Media zeker betrekken in het proces, wat eigenlijk in het verleden ook al het geval was. Het onderzoek waarnaar u verwijst in uw vraag, zal bijgevolg deel uitmaken van het vervolgtraject dat uitgetekend is in de beslissing die ik op korte termijn zal agenderen op de Vlaamse Regering.

Als ik het heel simpel samenvat en specifiek op het dossier waar u het over heeft, zal ik een voorstel van beslissing voorleggen aan de Vlaamse Regering een van de volgende weken, met een startnota die verder met alle betrokkenen kan worden geconcretiseerd, en met daaraan een actieprogramma gekoppeld.

De voorzitter: De heer Logist heeft het woord.

De heer Marcel Logist: Minister, ik dank u voor uw antwoord, maar u moet ook begrijpen dat zich het volgende voordoet. Er is in het verleden 7 hectare van het militair domein afgestoten, dat was het kazernegedeelte, met alle gevolgen van dien. Heel wat prachtige gebouwen zijn ingestort, verloederd en wat u maar wilt. Ik vind dat een zeer betreurenswaardige situatie. Ik wil geen tweede keer in eenzelfde situatie terechtkomen.

Ik denk ook dat er een duidelijk beeld zou moeten worden gecreëerd. Ik hoor dat er nog enkele militairen aanwezig zijn op de controletoren. Zij willen die startbanen behouden als

uitwijkmogelijkheid voor Bevekom. Het is niet het een of het ander, maar we gaan weer in dezelfde situatie komen. Ik denk dat de knoop moet worden doorgehakt. Blijven de militairen er of blijven ze er niet, ondanks het feit dat federaal minister De Crem gezegd heeft dat het militair domein zal worden gesloten en de militaire basis zal verdwijnen? Ik weet ook dat dat een federale bevoegdheid is, maar ik denk wel dat er een duidelijke communicatie over moet komen.

Op economisch vlak is minister-president Peeters bezig. We hebben een subsidie gekregen. Ik denk dat we een goed verhaal hebben voor de toekomstige economische invulling van het militair domein. Als die onzekerheid blijft duren, creëert men een tweede keer hetzelfde probleem en zullen we weer met gebouwen zitten waar geen toekomst voor is. Alles gaat ook gepaard met een ruimtelijke invulling van wat nu militair domein is. Het andere afgestoten gedeelte was dagrecreatie, ook met alle gevolgen van dien. Er is geen enkele interesse voor dagrecreatie. Was het verblijfsrecreatie geweest, dan was de situatie heel anders geweest. Ik denk toch dat er dringend werk van moet worden gemaakt.

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Mijnheer Logist, u zegt het zelf: ik bepaal niet of daar militairen blijven of niet. Ik heb net gezegd dat we een van de volgende weken naar de Vlaamse Regering gaan met een voorstel waarbij we willen werken met een startnota. Dan zullen we met iedereen aan tafel gaan zitten om te komen tot een goede oplossing. Ik ga ervan uit dat door met iedereen samen aan tafel te zitten en te luisteren naar elkaar, we tot goede oplossingen kunnen komen. Wij zien verschillende mogelijkheden voor het terrein waar u het over hebt. Er zijn verschillende interesses. De vraag is op welke manier we die in overleg met elkaar, maximaal kunnen verzoenen. Uiteraard zal ook de gemeente daarbij worden betrokken.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van mevrouw Karin Brouwers tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de behandeling van bezwaren in stedenbouwkundige procedures - 1140 (2011-2012)

De voorzitter: Mevrouw Brouwers heeft het woord.

Mevrouw Karin Brouwers: Minister, een belangrijk aspect in onze stedenbouwkundige procedures houdt in dat we betrokkenen alle kansen geven om kennis te nemen van voorgestelde projecten en ook om daarna te reageren op voorstellen. Met de openbare onderzoeken geven we zowel bij plannings- als bij vergunningsprocedures en zowel in stedenbouwkundige context als in milieucontext, alle mogelijke betrokkenen, of wie zich betrokkene voelt, de kans om te reageren en suggesties, bedenkingen of bezwaren te uiten. Bij ons noemen we die reacties 'bezwaren'. Ik heb vernomen dat ze daar in Nederland een mooier woord voor hebben, misschien ook wat prozaïscher en neutraler, namelijk 'zienswijzen'.

Het spreekt voor zich dat de hele procedure van het indienen van bezwaren, een essentieel onderdeel is van onze procedures en dat we daar omzichtig mee moeten omgaan. Hoe de overheid omgaat met die bezwaren is dan ook vaak voorwerp van betwisting en administratieve rechtspraak, soms zelfs tot de vernietiging van vergunningen toe.

Een ander belangrijk aspect in onze procedures is het recht van de aanvrager om te allen tijde de aanvraag in te trekken. Wijzigende omstandigheden en wijzigende inzichten kunnen ertoe leiden dat de bouwheer een project gedeeltelijk wil herwerken of zelfs helemaal. Zo kan de bouwheer een aanvraagdossier intrekken en een verbeterd voorstel indienen.

Soms komen deze beide belangrijke aspecten met elkaar in conflict. Dat een projectindieners zijn project intrekt, na massale bezwaren bijvoorbeeld, om het voorstel te herwerken op basis van die bezwaren en om dat meer in lijn te brengen met de verwachtingen van omwonenden, betrokkenen en dergelijke, valt natuurlijk toe te juichen. Aan de andere kant zou dit ook wel eens op een andere manier kunnen worden gebruikt om bezwaarindieners te ontmoedigen.

Ik wil een voorbeeld uit mijn streek aanhalen. Er loopt momenteel een aanvraag voor de bouw van een afvaloven in Kampenhout. Op de website van de actiegroep Stop de Oven heb ik een passage gelezen waar ik uw mening over wil horen: “Recover Energy diende op 1 februari 2012 een nieuwe bouwaanvraag in en annuleert daarmee de huidige bouwaanvraag, naar eigen zeggen om enkele ‘teken- en inschattingfouten’ aan te passen op advies van de nv Waterwegen en Zeekanaal.” Het gaat om de hoogte van een aantal zaken, kortom kleine aanpassingen aan de plannen. Verder lezen we: “Mogelijk moet er nu een nieuw openbaar onderzoek gehouden worden. Het is nog niet duidelijk of de 14.000 bezwaarschriften die ingediend werden naar aanleiding van de vorige bouwaanvraag, nietig verklaard worden of kunnen overgeheveld worden.”

En dan volgt het zinnetje dat mij inspireerde tot deze vraag, minister: “Het kabinet van minister van Ruimtelijke Ordening Philippe Muyters verklaart alvast dat het van onbehoorlijk bestuur zou getuigen als de gedelegeerd stedenbouwkundig ambtenaar van de Vlaamse overheid geen rekening zou houden met de bestaande bezwaarschriften.” Staat u achter die uitspraak van het kabinet? Is die gebaseerd op vorige uitspraken van de Raad van State? Er mag stilaan toch wat zekerheid komen, aangezien de procedure loopt.

Als een aanvrager een project intrekt om het te herwerken op andere punten dan die waarover de vele bezwaren gingen, moeten de bezwaarindieners hun bezwaren dan opnieuw indienen om opnieuw mee in overweging genomen te worden door de vergunningverlenende overheid? Zo ja, kunnen kwaadwillige vergunningvragers dat dan niet misbruiken om het aantal bezwaren terug te dringen? Zo nee, hoe ver moet een overheid dan teruggaan om bezwaren nog als meeneembaar en relevant te beoordelen? Welke lijn wordt hieromtrent door uw administratie gehanteerd? Is er rechtspraak of rechtsleer die sturend werkt in heel deze discussie?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Mevrouw Brouwers, enkel de tijdens het laatste openbare onderzoek ingediende suggesties, bedenkingen, inzichten en bezwaren – ik deel uw zienswijze dat ‘bezwaren’ nogal negatief klinkt – moeten door de bevoegde overheid formeel behandeld worden. De bezwaarindieners moeten bijgevolg bij opeenvolgende openbare onderzoeken naar aanleiding van die aangepaste aanvragen telkens opnieuw hun bezwaren ter kennis brengen van de bevoegde overheid.

Als bij omwonenden of bij het bestuur de indruk zou ontstaan dat een aanvrager opeenvolgende aanvragen indient met het doel bepaalde belangen te schaden en het aantal bezwaren terug te dringen, dan is er in de wetgeving in geen enkel mechanisme voorzien om dat tegen te gaan.

Het is aangewezen dat het bestuur, welk bestuur het ook zij, bij opeenvolgende aangepaste aanvragen altijd de volledige geschiedenis van een dossier bekijkt, samen met de voorheen uitgebrachte beoordeling van de aanvragen en de bewaarschriften. Wij kunnen besturen daartoe aanmoedigen, maar het is natuurlijk geen juridische verplichting. Het is veeleer een kwestie van behoorlijk bestuur. Wat ons betreft, zijn daarover geen richtlijnen uitgevaardigd. Belangrijk is de rechtspraak die eist dat in de gevallen waarin een openbaar onderzoek is voorgeschreven, aanpassingen van de aanvraag, zelfs die die er gewoon op gericht zijn om tegemoet te komen aan bezwaren, aan een nieuw openbaar onderzoek moeten worden onderworpen.

Wat u kleine aanpassingen noemde, vinden andere mensen misschien zeer grote aanpassingen. De logica is dat je na de aanpassing kunt bekijken of je bezwaren nog gelden. Ik hoop

dat het geen 14.000 verschillende bezwaarschriften zijn. Het kan ook één bezwaarschrift zijn dat 14.000 keer wordt ingediend, om een groot getal te hebben. Maar zelfs dan is het goed om naar de voorgeschiedenis te kijken. Om juridisch zeker te zijn, moeten ze in elk geval opnieuw worden ingediend.

De voorzitter: Mevrouw Brouwers heeft het woord.

Mevrouw Karin Brouwers: Minister, bedankt voor uw duidelijke antwoord.

Als één bezwaar 14.000 keer wordt ingediend, ook al is het telkens exact dezelfde tekst, wijst dat toch op een gebrek aan draagkracht voor een project, in dit geval de afvaloven in Kampenhout. Maar het beste is dus toch dat de hoofdindiener van het bezwaar, degene die het als eerste heeft opgesteld, het opnieuw indient en eventueel verwijst naar het vorige, zodat die vorige 14.000 bezwaarschriften niet zomaar vergeten worden. Dat is misschien een goede manier om het aan te pakken.

Minister Philippe Muyters: Ik bevestig dat. Vanuit juridisch oogpunt moeten de tijdens het laatste openbaar onderzoek ingediende bezwaren worden meegenomen. Want enkel die bezwaren kunnen betrekking hebben op de laatst ingediende plannen. Zelfs als die plannen niet zijn aangepast ten gevolge van oudere bezwaren, moet dat vanuit juridisch oogpunt, ook om er zeker van te zijn dat het bestuur dat de beslissing neemt er rekening mee houdt.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van mevrouw Tine Eerlingen tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over mogelijke maatregelen binnen Ruimtelijke Ordening ter beperking van geluidshinder - 1255 (2011-2012)

De voorzitter: Mevrouw Eerlingen heeft het woord.

Mevrouw Tine Eerlingen: Voorzitter, minister, collega's, in het groenboek over het toekomstige beleid inzake de bestrijding van geluidshinder wordt geluidsoverlast door de Europese Commissie omschreven als een van de belangrijkste milieuproblemen in Europa. Het raakt mensen zowel fysiologisch als psychologisch, en het beïnvloedt basisactiviteiten als slapen, rusten, studeren en communiceren. Maatregelen die worden opgenomen in actieplannen over omgevingslawaai moeten de gezondheid en het milieu maximaal beschermen. Op 27 maart 2009 keurde de Vlaamse overheid de geluidskaarten voor belangrijke wegen, spoorwegen en de luchthaven van Brussel goed. De geluidskaarten voor de agglomeraties Antwerpen en Gent werden op 17 december 2010 goedgekeurd. Nadien werden ze gerapporteerd aan de Europese Commissie.

Conform de Europese richtlijn Omgevingslawaai moesten ook concrete actieplannen voor weg- en spoorverkeer en de luchthaven van Zaventem worden opgemaakt. Uw collega, minister Schauvliege, werkte al voorlopige actieplannen uit. Met behulp van de resultaten van bijkomende studies worden deze plannen momenteel verfijnd en omgezet in definitieve actieplannen waarin wordt vastgelegd welke maatregelen het meest zijn aangewezen om de belangrijkste problemen op een objectieve en efficiënte manier aan te pakken. Ook ruimtelijke ordening beschikt volgens mij over een aantal mogelijkheden om bij te dragen tot die aanpak, bijvoorbeeld via de ruimtelijke planning. Ik had daar graag uw standpunt over gekend. Vandaar mijn vraag: welke mogelijkheden ziet u op basis van uw bevoegdheden om maatregelen ter beperking van de blootstelling aan omgevingslawaai uit te werken?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Voorzitter, collega's, om alle misverstanden te vermijden, wil ik vooraf zeggen dat geluidsactieplannen onder de bevoegdheid van minister Schauvliege

vallen. U hebt natuurlijk helemaal gelijk dat ik, met mijn bevoegdheden inzake ruimtelijke ordening, zelf een rol kan spelen. Dat geldt ook voor de minister bevoegd voor woonbeleid, als we het hebben over de verhouding tussen omgevingslawaai en woningkwaliteit. Ook de minister bevoegd voor mobiliteit en openbare werken kan een rol spelen, als het gaat over omgevingslawaai langs autosnelwegen. Hiermee heb ik duidelijk gemaakt dat dit een problematiek is die wij gecoördineerd moeten aanpakken. Tot zover de context.

U hebt natuurlijk gelijk: ruimtelijke ordening beschikt inderdaad over een aantal instrumenten om het omgevingslawaai en de impact ervan te beheersen. Zoals bij elk beleidsvraagstuk, is het echter zaak om te bepalen welke instrumenten het meest zijn geschikt om bepaalde problemen aan te pakken, en ruimtelijke ordening is dat niet altijd.

Ik ga er nu dieper op in. Ruimtelijke planning biedt zeker mogelijkheden om iets aan geluidsoverlast te doen. Vóór elk ruimtelijk uitvoeringsplan wordt een plan-MER opgemaakt waarin ook het aspect geluid wordt onderzocht. Een goed voorbeeld hiervan is de oefening die is gemaakt bij de afbakening van het Vlaams Strategisch Gebied rond Brussel. De locatiekeuze voor nieuwe woongebieden en andere bestemmingen zijn in belangrijke mate aangestuurd door de geluidsproblemen rond de luchthaven van Zaventem. Dat is mijns inziens de goede manier van werken. Het bewijst het belang van een goede samenwerking tussen milieudeskundigen, ruimtelijke planners en beleidsverantwoordelijken.

Zo kan men de geluidsmilderende maatregelen die uit het plan-MER voortvloeien, vertalen in stedenbouwkundige voorschriften. Een voorbeeld van een milderende maatregel is het opnemen van een buffer die aan bepaalde voorwaarden voldoet. Daarnaast kan uit het milieuonderzoek naar voren komen dat bepaalde activiteiten beter niet of beter wel worden toegelaten. Als het mogelijk is om dat op te nemen in het stedenbouwkundig voorschrift, dan gebeurt dat ook. Een voorbeeld is het verbieden van bepaalde activiteiten op een bedrijventerrein die te veel geluid zouden genereren voor omwonenden. Maar dit is belangrijk: niet alle maatregelen om de impact van geluid te beheersen, kunnen wij vertalen in stedenbouwkundige voorschriften. Het kan misschien wel in theorie, maar zij zijn op het ogenblik van de vergunningverlening soms moeilijk controleerbaar of via de ruimtelijke ordening niet te handhaven. Iets uitvaardigen dat men niet kan controleren of handhaven, heeft zijn beperkingen.

Er zijn dus duidelijke grenzen aan wat op het vergunningenniveau kan worden opgevangen. Geluid is immers een milieudiscipline waarvoor specifieke kennis is vereist. Mensen die met ruimtelijke ordening bezig zijn, zijn geen specialisten op het vlak van geluid. Voorts situeren de maatregelen zich soms eerder op het niveau van het bouwconcept, bijvoorbeeld als het gaat over thermische isolatie van woningen. Daarom zei ik al dat ook woningbouw zijn elementen heeft. Er is ook een aspect van kwaliteit van uitvoering bij woningen dat geluidaspecten kan bevatten of materiaalgebruik. Daarom is het niet evident om dit aspect te laten beoordelen en controleren door bijvoorbeeld een gemeentelijk stedenbouwkundig ambtenaar.

Niet alle aspecten zijn trouwens afleesbaar uit een bouwaanvraag zoals dat trouwens ook geldt voor bijvoorbeeld EPB-aspecten (energieprestatie en binnenklimaat). Voor aanvragen die gepaard gaan met een project-MER kunnen de geluidaspecten meegenomen worden en kunnen voorwaarden opgelegd worden zoals een geluidsscherm. Toch geldt ook hier het principe dat wat we beoordelen en vergunnen, ook op een efficiënte manier controleerbaar en afdwingbaar moet zijn. Ik denk niet dat het een kerntaak is van de stedenbouwkundige inspectie om bij de ingebruikname van een woning, metingen te gaan uitvoeren in die woning.

Ik zeg dus niet a priori dat we dit niet kunnen opvangen via de stedenbouwkundige vergunningen, maar het lijkt me beter om minstens eens andere mogelijkheden te onderzoeken. Dat vereist uiteraard eerst dat er duidelijke normen zijn. Als de milieuwetgeving bepaalde normen oplegt voor geluid, dan kan dat doorwerken naar

stedenbouwkundige vergunningen. Dat sluit aan bij het concept van de milieuzonering. Als we die link zouden maken tussen normen en stedenbouwkundige vergunningen, dan moeten we ons echter vooraf goed beraden of dit wel op een efficiënte manier afdwingbaar en controleerbaar is. Het is voor mij trouwens een open vraag of we dit als overheid wel allemaal moeten regelen in voorschriften. Een alternatief kan zijn dat bouwheren en architecten voor zichzelf een bepaald kwaliteitsniveau opleggen, bijvoorbeeld door in hun bestekken een bepaalde normering te hanteren, net zoals bouwheren vandaag kunnen beslissen om passief te bouwen zonder dat dit een verplichting is.

Tot slot wil ik nog iets zeggen over de samenwerking tussen het beleidsdomein Ruimtelijke Ordening en de Milieuadministratie. Ik kan het belang daarvan niet genoeg onderstrepen. Die samenwerking is fundamenteel om iets te doen aan de problematiek van geluid. Vooral voor het bepalen van welke milderende maatregelen nu al of niet ruimtelijk vertaalbaar zijn, is die samenwerking een absolute must. Ik verwijs bijvoorbeeld naar de opmaak van de richtlijnenboeken voor de milieueffectenrapportage. Daar is er een structurele samenwerking tussen mijn administratie en de administratie Leefmilieu. Interactie en integratie zijn heel belangrijk om een doelstelling te bereiken voor geluid, maar dit geldt evenzeer voor andere milieudisciplines. Mijn administratie is ook betrokken bij de opmaak van de geluidsactieplannen van minister Schauvliege.

Ik concludeer door terug aan te sluiten bij mijn inleiding. Ruimtelijke Ordening heeft een deel van de oplossing in handen, maar het aanpakken van het omgevingslawaai vereist een gecoördineerde aanpak. De geluidsactieplannen lijken mij geschikt om die aanpak verder vorm te geven.

De voorzitter: Mevrouw Eerlingen heeft het woord.

Mevrouw Tine Eerlingen: Minister, ik dank u voor uw uitgebreid antwoord. Ik ben het met u eens dat een gecoördineerde aanpak nodig is. Ik heb in het verleden ook al minister Schauvliege ondervraagd en ik zal dat dossier zeker niet laten rusten.

Het is inderdaad het beste om de oorzaak van geluid aan de bron aan te pakken, maar we kunnen natuurlijk niet verhinderen dat er geluid en geluidshinder zal blijven bestaan. Ik vind het positief dat u toch een aantal mogelijkheden ziet binnen Ruimtelijke Ordening om een aantal zaken aan te pakken. Er zijn gevallen waarin het heel duidelijk is dat er geluidsoverlast is, maar er zijn ook een aantal gevallen waarin dat minder duidelijk is. Hoeveel geluid is draaglijk en wanneer is het schadelijk voor de gezondheid? Ik denk ook dat heel veel mensen vaak niet beseffen dat geluidshinder schadelijk is voor de gezondheid en ze gaan soms wonen op plaatsen waar ze later gezondheidsklachten krijgen. Het is dus belangrijk dat de overheid haar rol opneemt.

Een aantal beslissingen in verband met ruimtelijke ordening worden genomen op gemeentelijk niveau. Minister, ziet u een mogelijkheid om de gemeenten te ondersteunen in hun aanpak? U zegt zelf dat stedenbouwkundige ambtenaren vaak geen geluidspecialisten zijn. Kan er eventueel in samenwerking met de milieudeskundigen een visie worden ontwikkeld waardoor ze een bepaald kader hebben waarbinnen ze kunnen werken?

De heer Bart Martens: Minister, u zegt dat er heel wat mogelijk is via het plan-MER en de vertaling van milderende maatregelen die daar worden voorgesteld in planvoorschriften. Ik denk dat dat inderdaad zo is, maar dat te weinig gebruik wordt gemaakt van die mogelijkheid.

Ik breng u het vernietigingsarrest van de Raad van State in herinnering van het afbakenings-GROUP voor het grootstedelijk gebied Antwerpen voor een woonwijk Groeninghe in Kontich. De Raad van State heeft het vernietigd omdat de milderende maatregelen in het plan-MER noodzakelijk geacht om de geluidsnormen te kunnen respecteren in de woonwijk, niet in de stedenbouwkundige voorschriften en planvoorschriften terug te vinden waren. Ze waren doorgeschoven naar een inrichtingsstudie die later zou kunnen worden opgemaakt en die dan in een verkavelingsvergunning zou kunnen worden vertaald. De Raad van State heeft gezegd

dat de maatregelen onmiddellijk moesten worden vertaald in de planvoorschriften. De mogelijkheid bestaat dus vandaag.

Het is juist door het niet gebruiken van die mogelijkheid dat we vandaag op problemen stuiten. Een vergelijkbaar probleem doet zich voor met de milderende maatregelen die in het kader van watertoetsen worden voorgesteld voor ruimtelijke uitvoeringsplannen, die men ook te veel doorschuift naar het projectniveau, het niveau van de individuele stedenbouwkundige vergunning of verkavelingsvergunning. Daar is het vaak te laat en die maatregelen kunnen dan enkel nog op perceelsniveau worden genomen, terwijl die eigenlijk op planniveau zouden moeten worden vastgelegd. Bij dezen stel ik de vraag om meer consequent om te gaan met de resultaten van zo'n plan-MER en die beter door te vertalen naar de ruimtelijke plannen.

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Ik wil met uw laatste opmerking beginnen. Ik begrijp heel goed wat u naar voren brengt, maar het is niet altijd evident om die vragen over de watertoets-elementen of geluidselementen in een algemeen RUP te vertalen. Dat moet misschien nog meer gebeuren dan vandaag het geval is. De Raad van State zegt dat ook. De vraag is tot op welk detail je dat moet doen, en vanaf welk detail het in de vergunning moet worden overgenomen. Deze discussie is er vandaag. Ik zie dat ook in de Vlaamse Regering. Als je moet kijken naar mobiliteit of naar geluid, wat kan er dan al in een GRUP worden meegenomen? Daar is er nog altijd voeding vanuit de minister van Leefmilieu of de minister van Mobiliteit. Wij hebben daar niet de specialisten voor. Wat kun je vertalen naar planning? Dat is de discussie.

Voor mij blijft de essentie van de zaak dat we nog meer moeten samenwerken dan in het verleden. Dat we kunnen komen tot richtlijnboeken, wat ik ook al heb gezegd in het antwoord aan mevrouw Eerlingen, lijkt me een goede zaak, omdat we dan met een stramien kunnen werken. Dat kan ook een hulp zijn voor het gemeentelijke niveau. Ik denk dat de essentie van de zaak, zoals ik daarnet al zei, de geluidsnormen zijn.

Ik ga wel akkoord met u, voorzitter, maar we moeten altijd de afweging maken van wat er via een GRUP moet worden geregeld en wat je beter kunt verschuiven naar het detail dat moet worden opgenomen in de vergunning zelf.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van de heer Lode Ceysens tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de beroepen door de Vlaamse administratie Ruimtelijke Ordening - 860 (2011-2012)

De voorzitter: De heer Ceysens heeft het woord.

De heer Lode Ceysens: Minister, deze vraag wilde ik een maand geleden eigenlijk al stellen, maar toen had ik een geldige reden om er niet te zijn en kon ik ze niet stellen. Ik wil terugkomen op de bevraging die onze fractie – ik via een vraag om uitleg en de heer Van den Heuvel via een schriftelijke vraag – hebben gedaan over de beroepspraktijk in de verschillende provinciale buitendiensten van wat toen nog het Agentschap Ruimte en Erfgoed was.

Onder meer naar aanleiding van die bevraging hebben u en minister Schauvliege het initiatief genomen om een ontwerp van decreet in te dienen tot wijziging van het decreet betreffende de milieuvergunning en de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening inzake de beroepsmogelijkheden. Op 5 oktober 2011 hebben we dat hier besproken en het werd goedgekeurd in de plenaire vergadering op 9 november 2011. Op 19 december 2011 verscheen het in het Belgisch Staatsblad. Dat betekent, tenzij anders bepaald, dat het tien dagen later, dus op 29

december, van kracht ging. Dat betekent dat er vanaf dan geen beroepen meer konden worden ingesteld door gewestelijke ambtenaren Ruimtelijke Ordening.

Minister, ondertussen heb ik vastgesteld dat er na 1 januari toch nog beroepen werden ingesteld door gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaren uit de provinciale diensten. Vanaf wanneer waren deze bepalingen van kracht? Hoe werden uw ambtenaren ingelicht over deze verandering aan de codex? Hoe kan het dat er in sommige buitendiensten nog beroepen ingediend zijn, nadat dit niet meer kon? Hoeveel beroepen zijn er nog ingediend nadat die indiening door de codex niet meer mocht? Wat zijn de gevolgen van deze situatie voor die ingestelde beroepen? De vraag wat u hieraan zult doen, is achterhaald. Ik heb in ieder geval al weet van een beroep dat is ingetrokken.

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: De wijzigingen aan de Codex treden inderdaad tien dagen na publicatie in het Belgisch Staatsblad in werking. Dat betekent dat sinds 29 december 2011 alleen de leidend ambtenaar van het Departement Ruimtelijke Ordening, Woonbeleid en Onroerend Erfgoed (RWO) of de leidend ambtenaar van een adviserende instantie beroep kan aantekenen bij de deputatie of bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen.

Mijn administratie heeft weet van twee dossiers waarbij er na 29 december 2011 door de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar nog een beroep is ingesteld. Een daarvan is ondertussen ingetrokken, zoals u zelf al aanhaalde. Het andere dossier is nog hangende. Dat wil ik hier kort toelichten. Het dossier in kwestie werd op 20 december 2011 overgemaakt aan de advocaat, dus nog voor de nieuwe regeling van kracht was, maar is niet tijdig volgens de oude decretale bepalingen ingediend. Het verzoekschrift is pas op 4 januari 2012 ingediend. Het is conform de bepalingen van de Codex ingeschreven in het register van de Raad. Aangezien de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar op 4 januari echter niet meer bevoegd was om dat beroep in te stellen, ga ik ervan uit dat de Raad voor Vergunningsbetwistingen zal constateren dat het onontvankelijk is.

Behoudens die twee gevallen werd er overal correct gevolg gegeven aan de nieuwe bepalingen. Het ene geval is bovendien teruggetrokken, het andere was tijdig geïnitieerd, maar is door uitstel later toch nog ingediend, wat niet meer had mogen gebeuren.

Naar aanleiding van de nieuwe regeling heeft mijn administratie een stappenplan opgemaakt dat een correcte toepassing van de nieuwe regeling moet garanderen. Alle buitenafdelingen zijn hiervan op de hoogte. Bij de publicatie van de nieuwe regeling in het Staatsblad is iedereen op de hoogte gesteld van de inwerkingtreding. Ik neem aan dat ik daarmee uw bezorgdheid heb kunnen wegnemen, mijnheer Ceyssens.

De voorzitter: De heer Ceyssens heeft het woord.

De heer Lode Ceyssens: Minister, ik vind dat u mild bent voor uw administratie. Zachte heelmeeesters maken stinkende wonden.

Wat betreft het andere dossier waar u over spreekt, vind ik het niet kunnen dat we wachten tot de Raad voor Vergunningsbetwistingen het onontvankelijk verklaart. Men is in dezen in de fout gegaan, weliswaar doordat de advocaat het te laat heeft ingediend. Ik neem aan dat die advocaat in de toekomst niet meer zal pleiten voor het Vlaamse Gewest, want ik vind dat een zeer zware fout. Als we in de fout gaat, moeten we ook de moed hebben om die fout zelf recht te zetten, en niet te wachten tot de Raad voor Vergunningsbetwistingen, die we niet zelf kunnen evalueren en waar we geen impact op hebben, het dossier onontvankelijk verklaart. We moeten daar zelf de eerste stap in zetten.

Waar ik mij in dezen aan stoort, minister, is dat we hier drie maanden samen hebben gezeten in de commissie-Sauwens over versnelling. Ik herinner mij heel goed een Nederlander die hier met veel autoriteit binnenkwam. Een van zijn eerste stellingen was dat men niet alles decretaal kan oplossen, maar dat er ook een mentaliteitswijziging moet komen en dat men

ook in de hoofden oplossingsgericht moet werken. Ik heb dat heel veel mensen horen overnemen, zowel parlementsleden als ministers. Als een administratie er dan alsnog in slaagt om zelfs in te gaan tegen wat decretaal geregeld is, dan is die mentaliteitswijziging wat mij betreft nog ver zoek. Ik vind dat u daar zwaar aan mag tillen ten opzichte van uw administratie.

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Wat uw eerste punt betreft, wil ik zeker bekijken of en hoe we die administratie dat kunnen laten terugtrekken. We moeten daar dan natuurlijk ook de mogelijkheid toe hebben. Maar ik zal dat zeker opnemen.

Intussen is er een nieuwe secretaris-generaal benoemd en heeft er een omvorming binnen het departement plaatsgehad. Ik ben ervan overtuigd dat we die mentaliteitswijziging, waar u voor pleit, met die nieuwe stand van zaken verder kunnen verkrijgen. Daar gaan we ook voor. Dat is voor mij een van de fundamentele punten.

De voorzitter: De heer Ceyssens heeft het woord.

De heer Lode Ceyssens: Het gaat maar over één dossier, maar mij gaat het om het principe. Er moet goed bekeken worden of we daar zelf het initiatief in kunnen nemen. Bovendien vind ik dat ook dat advocatenkantoor stipt moet worden opgevolgd.

Wat die mentaliteitswijziging betreft: daar vindt u in ons een bondgenoot.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■